

ILSE STALIEN
(ANTI BROODFOK ACTIE)
WIL HET 'VUILE'
HONDENFOKKEN AAN
BANDEN LEGGEN

“Aan deze schande moet een einde komen!”

Intriest en walgelijk. Dat is de situatie van duizenden honden die hun leven slijten in dikwijls veel te krappe kooien en enkel worden gehouden om zoveel mogelijk puppy's te werpen, waarna ze koudweg worden afgemaakt. Tegen dergelijke wantoestanden protesteert de organisatie Anti Broodfok Actie (ABA) met een mars in Gent. “De overheid dient eindelijk correct op te treden tegen de uitwassen van de broodfok”, zegt Ilse Salien van ABA. “Aan dit dierenleed moet een einde komen!”

Broodfokkers kweken op grote schaal met honden en laten zich slechts leiden door één doel: er zoveel mogelijk geld uitslaan. Dat houdt in dat ze op een doorgaans veel te kleine oppervlakte te veel dieren houden, de kosten van verzorging en voeding tot het minimum beperken, teefjes tussen de worpen in geen enkele recuperatietijd laten en de meest uiteenlopende hondenrassen naast elkaar houden.

Dat is, voor zover onderdak en eten wordt verschaft, niet eens verboden, al zijn er minstens evenveel verdoken en in het zwart opererende broodfokkerijen als legale. En dat de omstandigheden waarin de dieren in dergelijke fokkerijen moeten leven slecht zijn, ligt voor de hand. Zelfs bij de geregistreerde broodfokkerijen laten die dikwijls te wensen over, want in tegenstelling tot erkende raskwekers, die moeten voldoen aan tal van voorwaarden, medische tests en controles, worden aan broodfokkers amper eisen gesteld. Er zijn voor de fokkers wel voorschriften en duidelijke richtlijnen wat betreft huisvesting en verzorging, maar die worden nog te vaak genegeerd.

Dat bleek nog maar eens toen in het voorjaar een broodfokker in Oostkamp failliet ging. Bij de liquidatie van de zaak diende een onderzoek gevonden te worden voor meer dan 150 honden, en die verkeerden vaak in lamentabele toestand. Ze hadden schurft, waren schuw, kenden niets anders dan het kleine smerige hok waarin ze hun hele leven hadden gesleuteld, en hadden in sommige gevallen zelfs breuken opgelopen.

Dat is jammer genoeg geen uitzondering. In de meeste broodfokkerijen wordt er met het welzijn van de dieren gesold.

Waar het om draait is dat de teefjes zoveel mogelijk pups werpen, die veel te vroeg uit het nest worden gehaald om zo snel mogelijk op de markt te worden gegooid en geld op te brengen, wat onwettelijk is. De pups komen terecht in winkels waar ze dikwijls impulsief worden gekocht door mensen die er geen idee van hebben wat het is om een hond in huis te halen. Laat staan welke hond ze hebben gekocht. Honden uit het broodfokcircuit zijn vaak belast met erfelijke aandoeningen omdat ze zijn geboren uit ongezonde ouderdieren, waarmee men niet verder zou mogen

Overbodige puppy's worden gewoon de kop ingeslagen

fokken. Aangezien de pups te vroeg bij de moeder worden weggehaald en geen socialisatie krijgen, ontwikkelen ze later dikwijls gedragsproblemen. Niet zelden krijgen ze af te rekenen met angsten en worden ze daardoor agressief.

Maar terwijl hun puppy's nog in de glazen bak van een winkel liggen, worden de moeders al opnieuw gedekt, en als een zwangerschap niet meer lukt, worden ze afgemaakt. De kop ingeslagen, in het beste geval met een spuitje doodgemaakt, na een ellendig, eenzaam leven.

Je moet niet eens honden- of zelfs maar dierenliefhebber zijn om te revolteren tegen dergelijke wantoestanden die overigens ook te denken geven over de menselijkheid van zij die zich hieraan bezondigen.

"Zoveel mogelijk fokken tegen de laagste kostprijs, daar draait alles om", zegt Ilse Salien van ABA. "Elke loopsheid wordt benut om de teefjes drachtig te maken, ze krijgen niet eens de kans fysiek even bij te komen. De hokken zijn doorgaans te klein, dikwijls zo smerig dat de dieren in hun eigen vuil moeten overleven, en eten krijgen ze wel, maar doorgaans is het amper varkensvoer. Net voldoende om de dieren niet te laten creperen. Uiteraard is er dan ook sprake van heel wat aandoeningen. Daar liggen de broodfokkers niet van wakker. Noch kennelijk de federale dienst Dierenwelzijn. Daarom houden we in september onze protestactie: om zowel het publiek

als de overheid wakker te schudden en deze aanslepende schande een halt toe te roepen."

Daar wringt het schoentje uiteraard ook: er is vraag naar puppy's.

ILSE SALIEN: Iedereen mag zomaar gelijk welke hond in huis halen. Dat is geen gezonde situatie. Het begint al bij het publiek zelf. Men wil, om af te zijn van het gezaag van de kinderen of in een opwelling van zogezegde dierenliefde, een hond in huis halen. Zonder erbij na te denken, zonder rekening te houden met de woonomstandigheden, zonder

zich te informeren over de karakteristieken van de verschillende hondenrassen. Men wil een hond en wel nu! Automatisch komt men dan uit bij de winkels waar de meest diverse rassen worden

aangeboden en men geen vragen stelt. Noch over de intenties en de verwachtingen van de koper en al helemaal niet over de herkomst van de puppy's die er, doorgaans veel te jong, te koop worden aangeboden. De gevolgen zijn ernaar. In veel gevallen koopt men een hond die niet past bij de levenswijze waaraan men gewoon is, gaat het al even dikwijls om dieren die achteraf gezondheidsproblemen blijken te hebben en niet gesocialiseerd zijn. Dat betekent dat het moeilijk wordt om hen zindelijk te krijgen en dat men bijtaccidenten riskeert. Bordercolies zijn momenteel bijvoorbeeld erg gewild, maar weinigen houden er rekening mee dat die honden constante aandacht en opleiding nodig hebben en dat ze voldoende ruimte en beweging moeten hebben. Het zijn werkhonden en je moet ze dan ook actief houden. Heb je daarvoor noch de tijd, noch de ruimte, dan komen er problemen van. Nog afgezien van het risico op zieke dieren. Een erkende fokker die zich in een bepaald ras heeft gespecialiseerd moet allerlei medische tests laten uitvoeren. Die vereiste geldt niet voor broodfokkers. Zij mogen, voor zover ze zorgen voor onderdak en eten, zowat doen wat ze willen, het wordt toch niet gecontroleerd. Nog afgezien van het risico op allerlei aandoeningen zoals wormen en infecties, is er bij broodfokkers ook sprake van inteelt. Ook dat brengt gezondheidsproblemen en soms nog

De schrijnende taferelen in een broedfokkerij. "Vaak leven er honderden honden in erbarmelijke omstandigheden en worden de teefjes als pure kweekeenheden behandeld", vertelt Ilse Salien van Anti Broedfok Actie.

verdoken afwijkingen mee. En dan heb ik het nog niet over de uit Oost-Europa ingevoerde puppy's. Hele vrachtwagens worden hier afgeleverd zonder dat daar enige controle op is.

Waarom treedt de federale dienst niet strenger op?

Omdat aan de broedfokkers wettelijk weinig eisen worden gesteld, er te weinig inspecteurs zijn om grondig te controleren en het een gesloten milieu is. De dienst wijst er ook op dat men, als de inspecteurs zouden optreden en foute fokkerijen zouden sluiten, niet zou weten wat te doen met al die honden. Dan zou men al die honden moeten laten inslapen, zegt men. Dat is een drogreden. Na de sluiting van de fokkerij in Oostkamp hebben alle asiels in het land samengewerkt om de honden baasjes of een nieuw onderkomen te bezorgen, en dat is ook gelukt. Dat argument snijdt dus geen hout. Trouwens, om de onverschilligheid te illustreren waarmee men deze wantoestand benadert: de broedfokkerij in Oostkamp werd door een andere fokker gekocht en de man die verantwoordelijk is voor de wantoestanden in het failliete bedrijf, is daar nu werknemer.

Erkende fokkers doen er hun beklag over dat de broedfokkerij de rassen schade berokkent. Dat is ook zo. Erkende fokkers moeten hun dieren laten controleren. Die moeten

beantwoorden aan allerlei criteria om de raszuiverheid van die honden te garanderen. Immers, elk ras heeft zijn eigen sterktes en zwaktes. Voor broedfokkers geldt dat niet. Het gaat dikwijls om grotere honden die door hun leefomstandigheden afwijkingen krijgen, amper nog kunnen lopen, blind worden, gedragsproblemen vertonen. Wettelijk moet een pup minstens zeven à acht weken bij de moeder blijven om gesocialiseerd te worden. Nu worden die al na enkele weken bij de moeder weggehaald. In Oostkamp werden honden aangetroffen die nog nooit op gras hadden gelopen. Die nog nooit gras hadden geroken. Er zat een Mechelaar die we hebben moeten leren lopen, want dat dier was zo kleinbehuïsd dat het nog nooit had gestapt. Zulke toestanden zijn eerder regel dan uitzondering. Die fokkerijen zijn vergelijkbaar met legbatterijen voor kippen.

Het gaat om een handel, het is dan ook weinig realistisch om te verwachten dat broedfokken helemaal zal verdwijnen.

Dat is niet ons eerste doel. Wel willen we dat er paal en perk wordt gesteld aan wat we de 'vuile broedfokkerij' noemen, die broedfokkerij waarbij sprake is van verwaarloosde honden, niet enkel fysiek maar ook sociaal. Het soort fokkerijen waar soms honderden honden in erbarmelijke omstandigheden leven en als

pure kweekeenheden worden behandeld, zonder enige levenskwaliteit. Dat kan men niet langer dulden. Naast een striktere omschrijving van de levensomstandigheden die moeten worden gegarandeerd, zou men ook een limiet moeten stellen aan de hoeveelheid fokhonden die mogen worden gehouden. En men zou transparantie moeten eisen over het lot van 'overtollige' puppy's. Want gezien de enorme aantallen in zo'n fokkerij zijn die er uiteraard ook. Nu worden die zomaar afgemaakt en, zoals we in fokkerijen al hebben gezien, gewoon in de vuilnisbak gekieperd. Datzelfde lot is weggelegd voor teefjes die te kleine nesten werpen. Een teef die slechts drie puppy's werpt, is niet meer rendabel. Men geeft de voorkeur aan zes à zeven puppy's per worp. Een niet meer rendabele teef wordt afgemaakt. En het is maar de vraag hoe dat gebeurt. Uitzonderlijk krijgen ze een spuitje, doorgaans worden ze de schedel ingeslagen. Het probleem is dat die honden nergens geregistreerd staan. Haal je een hond in huis, dan moet je zorgen voor een chip en een hondenpaspoort. Die verplichting geldt ook voor fokkerijen, maar het gebeurt zelden en er is geen controle op. En het is niet dat men die fokkerijen, zelfs de illegale, niet weet zitten, hé. Het probleem is dat iedereen zou moeten beseffen dat het hier gaat om

levende wezens en dat we het als samenleving niet kunnen tolereren dat wie dan ook op deze wijze omgaat met levende wezens.

Ook het publiek heeft daarin een verantwoordelijkheid.

Ongetwijfeld! Men zou zich ver moeten houden van impulsieve aankopen. Een hond is geen gsm of een laptop. Het is een dier, een levend wezen, dat je in huis haalt en waarvoor je verantwoordelijk wordt. Niet enkel voor voeding en onderdak, ook voor zijn bredere welzijn. Als je een hond in huis wil halen, denk daar dan eerst goed over na. Wat voor soort hond zou je willen? Wat zijn je verwachtingen? Wat kan je dat dier bieden? Hoe leef je en over hoeveel tijd beschik je om met dat dier bezig te zijn? Is je inkomen voldoende groot om dat dier degelijke voeding en verzorging te geven? En in plaats van naar een winkel kan je beter naar een bonafide fokker gaan. Zij kennen het ras of het beperkte aantal rassen waar ze mee werken door en door. Zij stellen vragen om na te gaan welk hondenras best bij je past en zelfs welk dier uit een bepaalde nest. Een goeie fokker zal naar je luisteren en zelfs weigeren je een dier te verkopen als hij vindt dat zo'n dier niet bij je past. Een bordercollie bijvoorbeeld is veel te vinnig om in huis te halen als je ook nog kleine kinderen hebt die voortdurend aandacht

schappen van de tientallen verschillende soorten die ze verkopen. Voor hen telt slechts één doel: verkopen. Toegegeven, een aankoop bij een erkende fokker zal je 200 of 300 euro meer kosten, maar dan heb je ook een pak garanties, ook over de gezondheidstoestand van je hond. Bij een aankoop in een winkel is het altijd weer afwachten. Onze website staat vol verhalen van mensen die een hond kochten in een winkel en thuiskwamen met een dier dat vol parasieten zat of ziek was. Of dat na verloop van tijd ziek bleek te zijn. Op termijn betaal je aan dierenartsen en medicatie veel meer dan die 200 à 300 euro verschil.

Kan je daar dan niet mee terug naar de winkel?

Verkocht is verkocht, en in het beste geval zal men je doorverwijzen naar een dierenarts waarmee die winkel vast werkt. Of men stelt je voor dat dier te ruilen voor een andere pup. Wat weinigen doen, want ondertussen heb je met zo'n dier toch al een band gekregen. Je wil niet zomaar een andere pup mee naar huis nemen, nee, je wil dat jouw pup gezond wordt gemaakt. Maar dat is dan niet meer de zorg van de winkel. Een schadevergoeding krijgen is er dan ook zelden bij.

Ook de import uit Oost-Europa baart zorgen.

Dat is nog een stap verder in deze duistere handel. De Oost-Europese puppy's en fokteefjes worden met vrachtwagens tegelijk het land binnengebracht, dikwijls illegaal. Die dieren komen in het zwarte circuit terecht, en daar heeft men

totaal geen zicht op, noch qua aantallen, noch qua gezondheid. Er wordt geen onderzoek naar verricht, laat staan dat men er een greep op zou krijgen. Voor de controle van de officiële broedfokkers zijn er al maar een paar inspecteurs, wat veel te weinig is, laat staan dat die zich ook nog eens zouden moeten inlaten met het speuren naar illegale import uit het oosten. Men komt nog niet eens toe aan de zwartfokkerijen hier te lande. "Dat zou een straatje zonder einde zijn", luidt het. "We staan machteloos." Dus laat men schandalige situaties aanslepen omdat men te weinig middelen heeft. Dus rest er ons maar één middel: dat van de druk

van de publieke opinie. Met onze actie willen we protesteren tegen de passieve houding van de federale inspectiediensten maar ook tegen de desinteresse van de politiek. Tegelijk willen we het publiek sensibiliseren en de druk op de beleidsverantwoordelijken vergroten. Het probleem is uiteraard dat we eerst een regering moeten hebben vooraleer we die met haar verantwoordelijkheden kunnen confronteren. Anderzijds hebben we begrip voor de onwetendheid van de politici. Daarom willen we hen helpen de vinger op de wonde te leggen en pro-actieve oplossingen aanreiken.

Wat zou er nu moeten gebeuren?

Vooral willen we het brede publiek op de hoogte brengen van het bestaan van dergelijke puppyfarms en al het dierenleed dat ermee gepaard gaat. Op onze website kan je informatie vinden over het verschil tussen een brood- en een goede fokker. Daarnaast willen we dat er wettelijke initiatieven worden genomen om de broedfokkerij aan banden te leggen. Het fokken van honden moet strenger worden gereguleerd en het toezicht moet strikter worden. In eerste instantie zou men het aantal rassen dat een fokker mag kweken, drastisch moeten beperken. En zou men tegen de vuile broedfok effectief moeten optreden en voorbeelden moeten stellen. Wie in dat verband ervaringen wil delen of klachten heeft, kan een beroep doen op het meldpunt op onze website. Alle klachten worden doorgestuurd naar de federale dienst. In elk geval willen we blijven appelleren aan de redelijkheid en de menselijkheid. Op zich is er niets op tegen dat mensen hun boterham verdienen met de handel in honden, alleen moet dat op een fatsoenlijke en ethische manier gebeuren, met respect voor het welzijn van de dieren, zowel de puppy's als de teefjes. Dat is het minste dat verwacht mag worden.

Tekst: Dominique Trachet

„Niemand mag tolereren dat levende wezens zo worden behandeld

en tijd vragen. En een husky, nog zo'n hond die in de mode is, raakt gefrustreerd en depressief als hij onvoldoende beweging krijgt en zijn energie niet kwijt kan. Je moet dus een hond vinden die compatibel is met je persoonlijkheid en je manier van leven. En mensen zouden eindelijk ook eens moeten begrijpen dat heus niet iedereen geschikt is om een hond te houden. Ook belangrijk: bij een erkende fokker kan je kennismaken met de moeder van de pup die je in huis haalt. De verkopers in winkels waar men soms twintig tot dertig verschillende rassen aanbiedt, houden met dit alles geen rekening. Kennen zelfs niet de specifieke eigen-

Info

Op donderdag 15 september vertrekt om 13u30 aan het Sint-Pietersstation in Gent een optocht tegen broedfok. Verdere informatie: www.broedfok.be